

Miten kirkko puhuttelisi parhaiten nuoria?

► Sivut 2-3

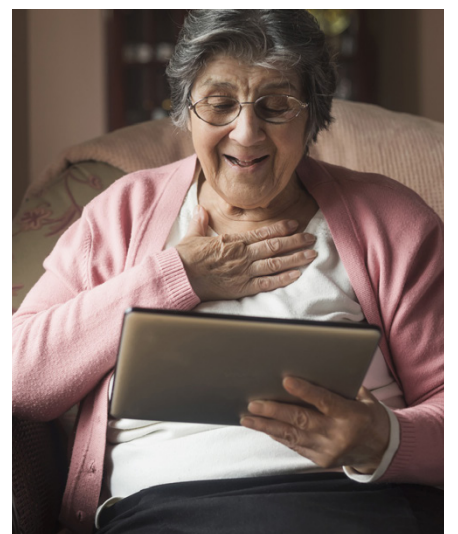
Päivi Korhonen
valitsi Aholansaaren

► Sivu 12

DiakHub on liikkuva
koulutusmalli

► Sivu 5

Teknologia tuo
turvaa ikäihmisille

► Sivu 4

KAIKILLE KIRKKOA RIITTÄÄ – vaan riittääkö nuorillekin sukupolville?

Kenelle kirkko kuuluu? Mitä kirkossa tulisi muuttua, jotta se puhuttelisi millenniaaliakin?

Etenkin 2000-luvulla Suomen evankelis-luterilaisen kirkon kipukohdaksi on vakiintunut nuorten aikuisten vieraantuminen kirkosta ja sen myötä huoli kirkon tulevaisuudesta. Parin viime vuoden ajan kirkossa on ollut meneillään Millenniaalien kirkko -hanke, jossa on syvennytty nuorten sukupolvien ajatteluun ja arvoihin sekä kirkon muutostarpeeseen, jotta kirkko voisi puhutella uusia sukupolvia.

Uskonottomuus ja etsijyys kasvaa

Millenniaalit ja postmillenniaalit eli 1980–2000-luvuilla syntyneet Y- ja Z-sukupolvet ovat kirkon viimeisimmän nelivuotiskertomuksen mukaan vähemmän uskonnollisia kuin edeltäjänsä.

Kyetäänkö kirkossa rakentamaan yhteisöä, johon ihminen tuntee kuuluvansa?

Heidän keskuudessaan kasvavat uskonottomuus ja myös avomielinen uskonnollinen etsijyys. Kristillinen vakaumus ei myöskään enää periydy heille kotikasva-

LYHYESTI

Kirkonkellot soivat tukea Ukrainalle

SUOMEN evankelis-luterilaisen kirkon piispat ovat kutsuneet seurakunnat ympäri Suomen osoittamaan tukea Ukrainalle Venäjän Ukrainaan hyökkäämisen vuosipäivänä. Kirkonkellot ympäri Suomen soivat tukea Ukrainalle 24.2. klo 12.

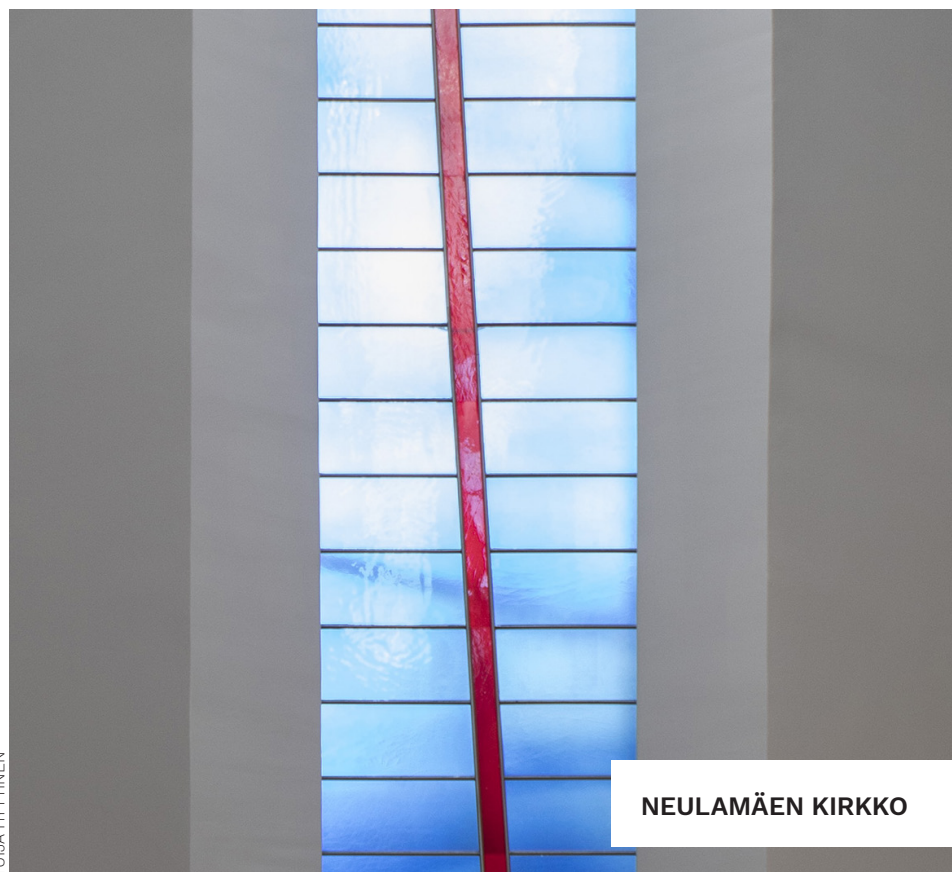
”Venäjän laitton hyökkäys Ukrainassa jatkuu. Kärsimyksen ja uhrattujen ihmishenkien määrä on kestämaton. Ukrainalaiset tarvitsevat kaiken saatavilla olevan avun ja tuen. Sodan vaikutukset ulottuvat laajalle ja synnyttävät huolta myös täällä Suomessa. Tarvitsemme yhteenkuuluvuutta ja keskinäistä huolenpitoa”, piispat kertovat.

Seurakunnissa rukoillaan Ukrainan ja ukrainalaisten puolesta myös vuosipäivää seuraavana sunnuntaina jumalanpalveluksissa. Piispat kannustavat kaikkia muistamaan Ukrainaa rukouksissa, lahjoittamaan alueella toimiville avustajajärjestöille ja osoittamaan tukea Suomesa oleville ukrainalaisille.

Vuosipäivänä kaikissa Kuopion ja Siilinjärven ev.lut. seurakuntien kirkoissa soiteetaan kelloja. Tuomiokirkossa muistetaan perjantaina 24.2. klo 12 paastonajan rukoushetken yhteydessä erityisesti ukrainalaisia, heidän puolestaan rukoillaan myös Siilinjärven kirkon perjantaimessussa klo 18.

Samana iltana klo 18 Tuomiokirkon portailla on Kynttiläkuoro Ukrainan hyväksi. Paikalle odotetaan jopa 150–200 laulajaa eri kuoroista. Kuoroesitys kestää noin 10 minuuttia. Tuomiokirkkoseurakunta on antanut luvan portaiden käyttöön ja tarjonnut harjoitustilat paikallisille kuoroille.

Tapahtumaan osallistujilla on mahdollisuus tukea ukrainalaisia myös konkreettisesti, sillä paikalla on SPR:n lipas-kerääjiä.

NEULAMÄEN KIRKKO

tuksen kautta siten kuin edellisille sukupolville.

Tuore tutkimusjulkaisu *Millenniaalien kirkko – Kulttuuriset muutokset ja kristillinen usko* perkaa millenniaalien ja postmillenniaalien suhdetta kirkkoon, katsomukseen ja arvoihin. Se kuvaa sitä, miten sukupolvissa esiin tuleva kulttuurinmuutos heijastuu kirkkoon.

Tyypillistä nuorille sukupolville on yksilöllisyyden ja tasa-arvon merkitys. Heidän arvois-
saan korostuvat suvaitsevaisuus ja arvoliberaa-
lius, ympäristökysymykset ja erilaiset ihmisoike-
uskysymykset. Siinä missä millenniaalit luottavat
moniin muihin instituutioihin, luottamus kirkkoon
on heikentynyt.

Kuuluvatko millenniaalit kirkon meihin?

Julkaisun ovat toimittaneet yliopistonlehtorit **Sini Mikkola** ja **Suvi-Maria Saarelainen** Itä-Suomen yliopistosta. He millenniaaleina ihmettelevät osaansa niinä ”haasteina” tai ”ongelmina”, joiden vuoksi kirkossa kaivataan erityisiä toimia ja uutta ajattelua.

”Puhe millenniaaleista haasteena vieraannut-
taa entisestään suurta joukkoa ihmisiä, jotka jo
tuntevat olevansa kirkon ulkokehällä. Haastepuhe
luo mielikuvia ’meistä’ ja ’heistä’, sisä- ja ulkopuo-
lisista. Se kyseenalaistaa ihmisten lähtökohtaista
kuulumisen kokemusta ja esittää heidät passiivi-
sina toiminnan kohteina.”

Käännö vaatii avoimuutta purkaa
jäykkää ajattelua.

Mikkolan ja Saarelaisen mukaan tutkimusjul-
kaisu avaa keskustelua sellaisesta teologiasta ja
hengellisyydestä, joka puhuttelee eikä vieraannu-
ta. Kirkon tulevaisuuden avainkysymyksiä lienee
se, kyetäänkö aidosti rakentamaan yhteisöä,
johon ihminen tuntee kuuluvansa ja jossa hän
tulee hyväksytyksi omana itsenään.

Kyse on osallisuudesta ja ajatuksenmuu-
toksesta: Kirkon työntekijät tai ammattiteolo-
git eivät omista teologiaa, vaan sitä tulee raken-
taa ja sanoittaa yhdessä. Tulisi voida ottaa todes-
ta ihmisten erilaiset uskonnolliset näkemykset,
kokemukset ja käytännöt.

”Arjen eletty teologia syntyy siellä, missä ihmi-
nen on, elää ja muotoilee omia syvimpiä ja pyhiä
arvojaan. Teologia kasvaa sieltä, missä ihminen

etsii, eksyy, löytää ja rakentaa”, Mikkola ja Saare-
lainen toteavat.

”Käännö vaatii kirkossa avoimuutta purkaa
jäykkää, hierarkkista ajattelua samoin kuin käsi-
tystä siitä, että uhat ja haasteet tulevat ulkoapäin
ja että eri tavoilla ajattelevat ihmiset ovat kirkos-
ta erillisiä, ratkaistavia ongelmia.”

Avomieliset ja perinteiset samassa kirkossa

Yhtenä osana Millenniaalien kirkko -hanket-
ta tuotettiin segmentointitutkimus, joka auttaa
seurakuntia ymmärtämään nuorten aikuisten
arvoja ja elämäntapaa. Tutkimuksen perusteel-
la 18–35-vuotiaista muotoutui neljä ihmistyyppiä:
avomieliset kulttuurikristityt (34 % ikäryh-
mästä koko maassa), perinteiset itseensä luot-
tajat (22 %), avomieliset maailmanparantajat (30
%) ja perinteiset uskovat (13 %).

Eniten kirkon jäseniä on avomielisissä kult-
tuurikristityissä (84 %) ja perinteisissä uskovissa
(74 %), kun taas perinteisistä itseensä luottajis-
ta ja avomielisistä maailmanparantajista kirkkoon
kuuluu vain kolmannes (34 % ja 31 %).

Hankkeessa tutkittiin myös nuorten aikuisten
suhdetta yhteisöllisyyteen. Havaittiin, että nuor-
ten aikuisten elämässä ei ole sijaa kirkon tarjo-
amalle yhteisöllisyydelle. Millenniaaleille tärkeää
on itse valittu ja luonnostaan syntynyt yhteisöl-
lisyys. Ylhäältä alas järjestetty yhteisöllisyys taas
etäännyttää.

Toiseksi yhteisössä on tärkeää jakaa arvot.
Kaveripiirissä arvomaailma jaetaan turvallisessa
tilassa, ja kaveriporukoissa on olennaista kuulu-
vuuden tunne ja samanhenkisyys. Kolmanneksi
vain harvalle hengellisyys ja usko ovat yhteisöl-
listä, pikemminkin ne ovat yksityisiä.

Neljäntenä seikkana nousee jäsenyyden ja
yhteisöllisyyden suhde. Kirkon jäsenyys ei ole
nuorille aikuisille merkittävä yhteisöllisesti, eikä
jäsenyyttä välttämättä edes mielletä yhteisöön
liittymisenä. Toisaalta nuoret aikuiset kokevat,
ettei kirkossa ole heille merkityksellisiä yhteisöjä.

Koska Y- ja Z-sukupolvien ihmisille on tärke-
ää vapaus valita itse oma uskonnollinen polkun-
sa, kirkon ja seurakuntien haasteena on uudistaa
toimintatapojaan ja edistää ihmislähtöistä toimin-
takulttuuria. Tämän kuuluu mm. tukea millenni-
aalien tapaa elää ja olla kristitty ja mahdollistaa
heille luonteva ja merkityksellinen hengellisyys.

SINI-MARJA KUUSIPALO

PÄÄKIRJOITUS

Minna Siikaniva
minna.siikaniva@evl.fi

Panostetaan nuoriin

Helsingin vetovoima nuorten opiskelijoiden ja
nuorten aikuisten parissa näkyy myös kirkon
tilastoissa. Selvästi suurin kirkkoon kuuluvi-
en ikäryhmä Helsingissä ovat hieman yllättä-
en z-sukupolveen ja millenniaaleihin kuuluvat
20–29-vuotiaat.

Myös Kuopiossa tämä ikäryhmä on lukumääräisesti suurin
ja syytkin ovat samat. Kuopio on merkittävä opiskelupaik-
kakunta. Muuttovoittoinen kaupunki kerää erityisesti nuoria
aikuisia opiskelupaikan tai työn perässä. Samasta ikäryh-
mästä myös erotaan eniten kirkosta.

Yhteinen kirkkovaltuusto päätti viime vuonna säilyttää
nuorten kohtaamispaikan, Vanhan Pappilan, kehitettävi-
en kiinteistöjen listalla. Oppilaitostyö jalkautuu aktiivises-
ti tulevan Savilahden
kampuksen alueelle.

Rippikouluyhteistyötä
tehdään yli rajojen.

Rippikoulun käy
Kuopion alueel-
la edelleen 15-vuoti-
aiden seurakunnan
jäsenten ikäluokasta
90 prosenttia. Järvi-
Kuopion seurakun-

nassa järjestetään Kallaveden seurakunnan jälkeen toiseksi
eniten rippikouluja. Kuopion seurakunnat tekevät rippikou-
luyhteistyötä yli rajojen. Järvi-Kuopion seurakunnan kirk-
koherra **Juha Hagman** muistuttaa, että kaikki Järvi-Kuopi-
ossa tehtävä rippikoulu- ja nuorisotyö on arvokasta erityi-
sesti tulevaisuuden näkökulmasta, koska nuoret suuntaavat
suurella määrällä lähivuosiin Kuopion keskustan alueille.

*Millenniaalien kirkko – kulttuuriset muutokset ja kristil-
linen usko* -artikkelikokoelmassa kuvataan, että tyypillis-
tä nuoremmille sukupolville on yksilöllisyys ja tasa-arvoi-
suus. Arvomaailmassa näkyvät keskeisinä suvaitsevaisuus,
arvoliberaalius ja ympäristökysymykset. Julkaisun mukaan
tulevaisuuden toivo kirkossa on siinä, että kyetään aidosti
rakentamaan yhteisöä, johon ihminen voi tuntea kuuluvan-
sa. Nuorten on löydettävä merkityksellisiä tapoja elää kris-
tittynä ja olla yhteydessä seurakuntaan.

KUUKAUDEN VALINNAT

90 %

KIRKON ULKOMANAVALLE lahjoitetusta
summasta menee 90 prosenttia avustus-
työhön, loput käytetään välttämättömiin
tukitoimiin.

17 000

VUONNA 2022 kirkon perheneuvonnan
asiakkaita oli yli 17 000.

400 000 €

KIRKON ULKOMANAAPU on myöntä-
nyt katastrofirahastostaan 400 000 euroa
Syyriaan maanjäristyksestä kärsineiden
auttamiseen.

KAKSI Suomen suurinta kehitysjärjes-
töä, Suomen Lähetysseura ja Kirkon
Ulkomanaapu, ottavat kantaa vaali-
en alla käytyyn keskusteluun kehi-
tysyhteistyöleikkauksista. Jo valmiiksi
niukoista määrärahoista leikkaaminen
olisi lyhytnäköistä ja eettisesti kyseen-
alaista, järjestöjen toiminnanjohtajat
painottavat avoimessa kirjeessään.

SUOMEN TYÖNOHJAAJAT RY on myön-
tänyt Vuoden työnohjaustunnustuk-
sen 2023 Suomen evankelis-luterilai-
selle kirkolle sen työnohjauksen hyväk-
si tekemästä työstä.

Tunnustuksen perusteluissa tode-
taan muun muassa, että ”kirkossa
toteutetaan organisoitua ja laadukasta
työnohjauskoulutusta, ja kirkko kehit-
tää työnohjaustaan jatkuvasti. Nykyisin
kirkon koko henkilöstöllä, ammatista
riippumatta, on mahdollisuus sovitusti
osallistua työnohjaukseen”.

RUKOILEN

Hyvä Jumala.

*Muista meidän lapsiamme ja
nuoriamme.*

*Auta heitä kaiken sen ahdistuksen
keskellä,*

missä he joutuvat elämään.

*Tule Sinä ystäväksi yksinäiselle,
lohduttajaksi satutetulle.*

*Anna meidän nähdä se,
miten voisimme yhdessä*

tehdä toisille sitä,

*mitä tahtoisimme itsellemme
tehtävän.*

Kuule rukouksemme.

HOIVATEKNOLOGIA

– uhka vai mahdollisuus?

Teknologialla on tänä päivänä tärkeä osa ikäihmisten hoivapalveluissa – eikä se ole välttämättä huono asia.

Kello on yhdeksän aamulla. Hilma on jo ehtinyt nousta, pukeutua, syödä aamupalan ja ottaa lääkkeit. Seuraavaksi hän kävelee rollaattorinsa kanssa olohuoneen pöydän ääreen odotamaan, että lähihoitaja ottaa häneen yhteyden pöydällä olevan tabletilaitteen kautta.

Pian kuuluukin tuttu soittoaani.

”Huomenta Hilma! Oletko ottanut jo lääkkeesi ja syönyt aamupalaa? Millainen vointisi on tänään?”, kyselee hoitaja Hilmalta videoyhteyden välityksellä.

Hilma kertoilee kuulumisiaan. Voinnissa ei ilmene mitään huolestuttavaa ja sovitaan, että hoitaja ottaa taas hoitosuunnitelman mukaisesti yhteyttä illalla.

Etähoiva lisääntyy

Hilma kuuluu niin sanotun etähoivan piiriin – kuten kuuluu yhä laajeneva joukko kotihoidon parissa olevia ikäihmisiä.

”Kuopiossa etähoiva käynnistettiin vuonna 2017 ja silloin asiakkaita oli noin kaksikymmentä. Nykyään heitä on jo parisen sataa”, Pohjois-Savon hyvinvointialueen iäkkäiden kotihoidon palveluesihenkilö Irene Huupponen kertoo.

Etähoiva on kotihoidon tukipalvelu, jossa asiakas ja hoitaja tapaavat kuva- ja puheyhteyden avulla. Asiakas saa henkilökohtaista ohjausta ja neuvontaa videokuvan välityksellä, ja tapaamisten ajankohdat on sovittu hoiva- ja palvelusuunnitelmassa.

Etähoiva ei korvaa hoitajia.

Videokuvan välityksellä hoitajan on mahdollista tukea asiakkaan selviytymistä arjen askareista ja päivittäisistä toimista omatoimisesti.

”Etäyhteydellä tyypillisimmin varmistetaan lääkkeiden ottaminen ja ruokailu. Tietysti kysellään myös vointia ja sitä, onko asiakkaalla jotain erityistä mielen päällä.”

”Jos asiakkaan vointi vaikuttaa huonolta, tulee hoitaja kotiin tarkistamaan tilanteen ja arvioi jatkohoidon tarpeen”, Huupponen painottaa.

Jumppaa ja konsertteja

Huupponen mukaan etähoiva mahdollistaa yllättävän monenlaista toimintaa.

”On harjoitettu esimerkiksi fysioterapeutin vetämää yhteisjumppaa, johon pystyy osallistumaan useampikin asiakas – kukin tietysti kuntonsa mukaisesti.”

”Yhteistä ruokailuhetkeäkin kokeiltiin, mutta siinä taisi ruuat ehtiä jäähtymään, kun osallistujat intoutuivat juttusille keskenään”, Huupponen nauraa.

Myös konsertteja on mahdollista videoyhteyden välityksellä tarjota.

ETÄHOIVAN käyttö ei vaadi tietoteknisiä taitoja.

”Se on pitkälti kekseliäisyydestä kiinni, minkälaista viriketoimintaa tällä systeemillä voidaan kehittää ja tarjota.”

Aitoja kohtaamisia

Välillä on kansalaisten keskuudesta noussut esiin epäilyksiä, että teknologisten laitteiden avulla yritetään syrjäyttää hoitotyötä tekevät ihmiset ja ”oikea” hoito sekä jättää kotihoidon asiakkaat virtuaaliyhteyksien varaan. Tämä ei Huupponen mukaan pidä paikkaansa.

”Etähoiva ei korvaa hoitajia. Monilla asiakkailla käy myös hoitaja kotona, vaikka he olisivatkin etähoivan piirissä.”

”Toisille taas riittää pelkkä etäyhteydenotto päivittäin. Sen turvin he pärjäävät oikein hyvin kotioloissa.”

Huupponen korostaa, että jokaisen asiakkaan tilanne ja hoivan tarve kartoitetaan ensin palveluohjauksessa.

Sen pohjalta sitten valitaan itse kullekin sopivat keinot.

Etähoiva on saanut käyttäjiltä pääasiassa hyvää palautetta.

”Monet pitävät hyvänä sitä, että tietynlainen yksityisyys säilyy. Kukaan ulkopuolinen ei tule omaan kotiin eikä tarvitse sen takia stressata vaikkapa asunnon siisteydestä. Videoyhteyden näkymä on myös hyvin rajattu.”

”Asiakkaat ja hoitajat ovat tykänneet siitä, että itse asiassa etäyhteyden kautta hoitaja voi olla aidommin läsnä ja keskittyä kohtaamaan juuri sen tietyn ihmisen. Kotikäynneillä kun joutuu monesti hoitelemaan useampaa asiaa samanaikaisesti.”

Huupponen kertoo, että myös omalla mahdollisuus ottaa yhteys etähoivan tabletin kautta.

Kokeilemalla se selviää

Etähoiva ei Huupponen mukaan kuitenkaan sovi aivan kaikille.

”Muistisairaille tämä ei ole paras vaihtoehto. Ja jos asiakas on kovin huonokuuloinen, voi videoyhteydellä kommunikointi olla hankalaa.”

”Kokeilemalla selviää parhaiten, onko siitä apua. Ketäänhän tällaiseen ei toki pakoteta.”

Hoivateknologia kehittyy kovaa vauhtia ja uusia innovaatioita tulee käyttöön. Turvarannekkeet, sähkölukot, lääkeautomaatit ja erilaiset hälyttimet ovat nekin jo arkipäivää hoivapalveluissa.

”Sähkölukolla varmistetaan, että hoitaja pääsee tarvittaessa asuntoon, vaikka asukas ei itse pystyisi avaamaan ovea. Näin voidaan käydä tarkastamassa tilanne, jos on syytä epäillä, että kaikki ei ole kunnossa.”

”Vuodehälytyn puolestaan antaa hälytyksen, jos asiakas yöaikaan nousee sängystä eikä tietyn ajan sisällä palaa takaisin vuoteeseen. Silloin asiakkaaseen otetaan ensin yhteys turvapuhelinlaitteen kautta, ja jos siihen ei saada vastausta, käydään paikan päällä katsomassa, onko asiakas esimerkiksi kaatunut tai onko hänelle sattunut jotain muuta”, Huupponen valottaa teknologian tarjoamia mahdollisuuksia.

Erilaisia virtuaalisia ja sähköisiä turvajärjestelmiä voidaan myös yhdistää keskenään.

”Järjestelmien käytölle pitää kuitenkin olla hyvät perusteet, sillä ne tietyn tavalla kaventavat käyttäjänsä yksityisyyttä – olkoonkin, että ne on tarkoitettu tueksi ja turvaksi.”

”Siksi on tärkeää, että asiakkaalle kerrotaan ymmärrettävästi, miksi hänelle tällainen turva hankitaan ja miten se toimii.”

MITÄ MIELESSÄ?

Uusi koulutusmalli liikkuu opiskelijoiden mukaan

Ensi syksystä alkaen Diakonia-ammattikorkeakoulu vie Itä-Suomessa opintojaan eri paikkakunnille.

Mikä on DiakHub Itä-Suomi?

”Se on aikaisempaa liikku-vampi koulutusmalli. Emme enää rajaa toimintaamme vain Itä-Suomen kampuksellemme Pieksämäelle, vaan viemme koulutusta ja palvelujamme sinne, missä kulloinkin on tarvetta Itä- ja Keski-Suomessa. Koulu siis liikkuu alueen tarpeiden mukaan. Samalla voi tiivistyä yhteistyö alueen työelämätoimijoiden kanssa esimerkiksi hankkeina ja täydennyskoulutuksena. Myös opiskelijoiden opinnäytetyöt, oppimistehtävät ja harjoittelut voivat hyödyttää näiden paikkakuntien toimijoita”, kertoo Diakonia-ammattikorkeakoulun vararehtori, koulutusjohtaja **Pirjo Hakala**.

Missä koulutusta tarjotaan?

”Uuden mallin pilottina alkavat tänä syksynä sairaanhoitaja-

diakonissakoulutus Joensuussa ja sairaanhoitajakoulutus Pieksämäellä. Niissä teoriaopinnat tehdään ryhmille yhteisesti verkossa ja lähiopetukset noilla paikkakunnilla. Seuraavina koulutuksina toteutettaneen diakoniaan ja kirkon nuorisotyöhön pätevöittävät sosionomikoulutukset Jyväskylässä ja varhaiskasvatuksen sosionomiopinnat Varkaudessa.”

Mikä on koulutustarve alueellanne?

”Sosiaali- ja terveysalalla on kaikkialla työvoimapula, myös idässä. Hoitoalan työtaistelut ovat heijastuneet alan koulutuksen vetovoimaan. Myös kirkon piiristä tulee viestiä, että avoinna oleviin virkoihin ei saada hakijoita. Itä- ja Keski-Suomen koulutus- ja työvoimatarpeita on mietitty yhdessä mm. kaupunkien, hyvin-

vointialueiden ja hiippakuntien kanssa. Esimerkiksi Varkaudessa ennakoimme varhaiskasvatuksen sosionomien tarvetta, ja uudella koulutusmallilla pyritään turvaamaan myös tulevaisuuden diakoniatyöntekijät ja kirkon nuorisotyöntekijät.”

Miten kirkon alan opiskelijat työllistyvät?

”Kirkon alan koulutuksistamme saa aina kaksoiskelpoisuuden, ja opiskelijoilla on laajat mahdollisuudet työllistyä. Valtaosa kirkollisen koulutuksen saaneista työllistyy yhteiskunnan tehtäviin. Kirkko joutuukin yhä enemmän kilpailemaan työntekijöistä.”

Yhteishaku syksyllä 2023 alkaviin suomen- ja ruotsinkielisiin korkeakouluopintoihin on 15.-30.3.2023.

ARKISTOJEN AARTEITA

Vuodet hiippakunnallisena seurakuntalehtenä

PIISPA Eino Sormunen otti Kuopiossakin roolin mielipide- ja kulttuurivaikuttajana. Sormunen oli huolissaan kristillisyyden ohenemisesta kulttuurielämässä ja halusi vallata selkeällä kristillisellä profiililla mahdollisimman merkittävän osa julkisuuden kentästä.

Kuopiossa hän valitsi jo syksyllä 1939 kirjalliseksi foorumikseen maalaisliittolaisen *Savon Sanomat*, jonka levikki oli kaupungissa olematon ja joka oli vain kolmipäiväinen. Kulttuurikolumnistina hän oli aloittanut viipurilaisessa kokoomuslehdessä *Karjala*, joka oli seitsemäpäiväinen suurlehti. Ehkä piispa aivan oikein haistoi maakuntaan leviävän *Savon Sanomien* olevan nousussa ja siten toimivan yhdyssiteenä myös kotinsa menettäneiden karjalaisten välillä.

Sisälähetysyhdistyksen julkaisema *Siunausta koteihin* alkoi aktiivisesti seurata uuden piispan ja tuomiokapitulin toimia. Vuoden 1943 alusta piispa sai lehdestä oman äänenkannattajan, sillä hän ryhtyi lehden päätoimittajaksi. Toimituskuntaa vahvistettiin hiippakunnan läänirovastian ja asessorien arvovallalla. Sormusen käsissä lehdestä tuli monipuolisemmin yhteiskunnallista elämää seuraava lehti, jossa oli myös laaja-alaisia kirjallisuus- ja kulttuurikatsauksia.

Sisälähetysyhdistys ei halunnut lopullisesti luovuttaa lehteään hiippakunnalle, joten vuoden 1947 alusta se palautui takaisin oman alueen seurakuntalehdeksi.

KUOPION KULTTUURIHISTORIALLINEN MUSEO

KAIIJA VUORIO

110
KIRKKO & KOTI

HAUTAUSTOIMISTOT

Palvelemme teitä kaikissa hautausjärjestelyihin liittyvissä käytännön asioissa luottamuksella, yksilöllisesti ja ammattitaidolla

Toimialueena Kuopion seutu ja lähikunnat

Iltaisin ja viikonloppuisin
puh. 040 585 0456

toimisto@hautauστοimistoparviainen.fi

www.hautauστοimistoparviainen.fi

**Hautauστοimisto
Parviainen Oy**

Savonkatu 18 | 70110 Kuopio | ma-pe 9-16 | puh. 017 261 3771

*Suru on
hitaasti vaalenevia varjoja...*

**Hautauστοimisto
J. NURRO OY**

Kauppakatu 55-57, KUOPIO, puh. 040 505 6287
hautauστοimisto@nurro.fi www.nurro.fi

**Mainosmyynti
Eine Kotamaa
050 315 5849**

eine.kotamaa@hillagroup.fi

Seuraava julkaisupäivä 29.3.,
varaukset 15.3. mennessä.

hilla
group

HAUTAUSTOIMISTO
Länsivuori

Savonkatu 25, Kuopio
Puh. 017 261 6531, 040 512 1035
www.lansivuoriky.fi

KIVIPALVELUT

**HAUTAKIVET
SUORAAN VALMISTAJALTA**

VARPAISJÄRVEN GRANIITTI OY

Savonkatu 24, Ollinpuisto,
Kuopio, puh. 017 263 3408
Graniitintie 7, Varpaisjärvi
puh. 017 771 811

Myös lisänimen kaiverukset
ja kivien entisöinnit

KIVI PAJA *Kiven
Kauneutta
Kunnioittaen*
20-vuotta

- Lisänimen kaiverrustyöt
- Hautakivet ja entisöintityöt
- Pronssituotteet, Kivilyhdyt
- Paikallista palvelua

Kivipaja Sari Kämäräinen
Paja/toimisto:

Jääskelänkatu 1, 70780 Kuopio
myynti@kivipajasarik.fi
www.kivipajasarik.fi
puh. 050 575 0004

KOKOUS- JA JUHLAPALVELUT

Tunnelmalliset juhlatilat Piispantalossa

Kuopion Muotoiluakatemia, Piispankatu 8, 70100 Kuopio

sari.satuli@muotoiluakatemia.fi

044 731 8005

KUOPION MUOTOILU
AKATEMIA.

KUOPION
ROUVASVÄEN
YHDISTYS RY

HENGEN

velttaus on helpoin perussynti

Puhelimensa kanssa puuhaava näyttää ahkeralta.
Mutta ehkä totuus on päinvastainen.
Häntä riivaa hengen velttaus.

Miksi syötän jatkuvasti päähäni informaatiota? Luen, kuuntelen tai katselen liikkuvaa kuvaa. Koska en kestä hiljaisuutta enkä jaksaa ajatella itse. Niinpä pidän aivoni aktiivisena keinotekoisesti, pommittamalla ulkoista ärsykevirtaa.

Vanha kristillinen termi hengen velttoisuus kuvaa tätä osuvasti. Se on yksi seitsemästä pääsynnistä. Veltto mieli tai henki ei jaksaa ihmetellä, iloita ja löytää itse. Se vain olla köllöttää tylsänä ja kyllästyneenä.

Tosin nykyään tylsyyteen löytyy loistava lääke. Viihde. Avaan ruudun tai menen jonnekin, jossa minua viihdytetään. Hengen velttous ei parane, mutta oireet häviävät ja tauti jää diagnostisomatta.

Tyhjäkäynti tylsyttää mielen

Varhaiskeskiajalla hengen velttouden ja ruumiin laiskuuden välille tehtiin selvä ero. Sananlaskujen kirjan mukaan sydän on elämän lähde (San. 4:23), joten kehon laiskuus johtuu veltosta hengestä. Veltto ei näe velvollisuuksiaan, jolloin vedet jäävät kantamatta ja halot hakkaamatta.

Sisu asuu sydämessä, ei lihaksissa.

Tässä on vinha perä. Sohvalle jumittuva ei piiskaa takapuoltaan, vaan mieltään. Sisu kun asuu sydämessä, ei lihaksissa.

Hengen velttoutta tarkoittava latinan kielen sana *acedia* merkitsee kirjaimellisesti välinpitämättömyyttä. Veltto ei välitä. Yhdentekevää. Antaa olla.

Depressiosta ei ole kyse. Se on aivan eri asia, vaikka näyttääkin joskus samantaiselta. Masennus on sairaus, joka tulee ihmiseen hänen ulkopuoleltaan. Siksi hän ei pysty itse nostamaan itseään alakulon suosta. Masentuneelta on polttoaine loppunut, niin että moottori ei enää käy.

Veltostuneella hengellä taas tankki voi olla täynnä, mutta hän vain putputtaa tyhjäkäyntiä. Tai käyttää aikansa tylsistävään turhuuteen tietäen, että voisi toimia fiksumminkin. Siksi hengen velttoudes-

ta kuuluukin tuntea huonoa omaatuntoa, siitä kun voi tehdä parannuksen.

Veltto vastustaa ja jäykistelee

Veltto henki alittaa riman ja etsii helpoimman tien eteenpäin.

Se saarnaa populistipoliitikon mustavalkoisessa retoriikassa ja hänen kannattajansa paranoidisessa maailmankuvassa. Se kierrättää ikisamaa höttöä poppareiden biiseissä. Se hoitaa suuria ongelmia julkisterapeuttien ”sinä riität” ja ”tavallinen on hienoa” -kliseillä. Se lopettaa kyselevän keskustelun etsimällä nopean vastauksen googlasta.

Melkein jokaisella työpaikalla näkee sammuneita tähtiä.

Melkein jokaisella työpaikalla näkee sammuneita tähtiä. Nuorena henki paloi, mutta nyt lintsailaan eläkettä odottaen. Nuoremmat tehkööt työt ja viekööt maailmaa eteenpäin. Samalla kuitenkin itse jarrutellaan muutoksia.

Itsetarkoituksellinen kriittisyys syntyy joskus veltosta hengestä. Uudet ideat torjutaan älykkyyden tai varovaisuuden nimissä, mutta perimmäinen motiivi on laiskuus. Vanha on helpompaa.

Hengen velttouden kääntöpuoli onkin hengen jäykkyys. Ei mitään uutta. Isovanhempien kannat ja käytännöt toimivat edelleen, niillä mennään.

Tervetuloa kirkkoon, vetämättömyyden henki

Velttouden henki puhalttaa mielellään myös kirkkoon. Siksi jo apostoli Paavali muistutti: *”Älkää olko velttoja, olkaa innokkaita, palakoon teissä Hengen tuli.”* (Room. 12:11).

Erityisesti kirkossa velttous liittoutuu jäykkyyden kanssa. Uusien avausten tarve nähdään kyllä, mutta ne jumittuvat sääntöihin ja perinteisiin. Tässä kohdassa vahvuudesta voi tulla heikkous.

Toisaalta kristinuskoon kuuluu traditiion säilyttämisen idea. Apostolien saama evankeliumi välitetään sellaisenaan eteenpäin. Toisaalta sitä on tulkittava,

sovellettava ja syvennettävä. Aina samoilla sanoilla ilmaistu usko muuttuu tyhjäksi hokemaksi.

Kirkon pitää innostua uudesta, mutta ei liikaa. Oikean tasapainon löytymiseen tarvitaan Pyhää Henkeä.

Uskoonkin uupuu

Kristityllä on aivan erityinen syy väsähtää uskoonsa. Usko kun ei useinkaan näy eikä tunnu missään. Miten jaksan kunnioittaa Jumalaa, joka ei anna selviä merkkejä itsestään? Miten kiitän Luojaa siunauksistani, kun kaikki on niin arki-sen tavallista?

Lisäksi tuntuu, että uskosta puhutaan aina samat asiat. Samat pointit toistuvat pyhästä toiseen. Tämä ei johdu vain julistuksen pinnallisuudesta ja kepeydestä, vaan siitä että kristinuskon perusasia vaan pysyy samana. Toistoa on mahdollista välttää.

Siksi on vaara kyllästyä. Taas tätä samaa. Paavaliakin tunnisti tämän. Hän kun totesi eräässä kirjeessään, että *”minä en kyllästy kirjoittamaan teille yhä uudestaan samoista asioista”* (Fil. 3:1). Ehkä hän tiesi joidenkin väsyneen tutun kammen pyörittämiseen.

Yksi uskonkylästyksen oire on, että asenne muuttuu vaativaksi. Minä en enää itse aktiivisesti toimi Jumalani edessä, vaan odotan jonkun muun tekevän sen puolestani. Istahdan kirkon penkkiin kädet ristissä ja käsken: viihdyttäkää minua. Pitäkää mielenkiintoni yllä. Antakaa valmista.

Samat pointit toistuvat pyhästä toiseen.

Mutta tällä otteella haaviin ei jää mitään, paitsi halu arvostella. Tylsät puheet, väärät virret ja kuivaa pullaa.

Laita turha pois

Jokaisessa asuu hengen velttous. Se kun on seitsemästä pääsynnistä helpoin.

Muut synnit vaativat aktiivista toimintaa. On ryhdyttävä ylopeilemään, kadehtimaan, vihaamaan, hekumoimaan, ahnehtimaan tai mässäilemään. Mutta velttous tulee itsestään. Riittää kun ei tee mitään.

Mitä sitten tehdä, jos huomaa sisäisen saamattomuuden kalvavan minua? Tähän ei ole nopeaa ratkaisua. Mutta kristillinen hiljentymisen perinne kertoo, mistä kannattaa aloittaa. Vähennä, hidas-ta ja hiljennä.

Anna hiljaisuuden täyttää mielesi.

Mieli ei nimittäin ole koskaan täysin toimeton. Veltto henki vain täyttää itsensä sellaisella, joka veltostuttaa sitä entisestään. Älä suostu tähän. Älä avaa telkkaria, selaa iltapäivälehdien sivustoja tai katsele kissavideoita.

Mutta älä heti avaa kirjaakaan. Tai yritä ajatella. Istu vain paikallasi. Tai lähde vaikka kävelylle. Anna hiljaisuuden täyttää mielesi. Ja hyväksy tylsyyt.

Vasta kun mieli on vapautunut uuvuttavista siteistä, se jaksaa kääntyä siihen mikä innoittaa sitä. Tässä uuden heräämisen vaiheessa mieltä täytyy sitten ohjata oikeaan suuntaan. Ruokkia sellaisella, mikä oikeasti ravitsee ja vahvistaa

Luovuus löytyy sängyn pohjalta

Erään isän ohje pätee myös hengen velttoutta potevalle. ”Isi mulla on tylsää”, yhdeksänvuotias sanoi. ”Mene sitten sängylle makaamaan, äläkä tee mitään”, isä neuvoi.

Lapsi teki työtä käskettyä. Siinä pötköttäessä ajatus riensi sinne tänne syntyihin syviin. Kohta lapsi keksi: Minä piirrän lohikäärmeen. Mutta sitä varten täytyy selvittää, miltä se näyttää. Niin lapsi ryhtyi luovaan työhön ja tiedonhakuun.

Liike lähti levosta, ei pakosta.

KUKAPA silmitikuksi tahtoo

Raamatun kirjoittajat havainnollistivat ja tehostivat sanomaansa kansan kielellä.

Arkipuheessamme vilahtaa usein pupilli, tosin eri nimellä. Varjelen posliinista perintökalleutta kuin silmäterääni, mutta kohde voi olla vaikka asia tai ihmissuhde. Kielikuva merkitsee jotakin todella tärkeää, arvokasta, rakasta.

Viides Mooseksen kirja kertoo, kuinka Jumala löysi Jaakobin erämaasta, suojeli ja varjeli häntä kuin silmäteräänsä. Suomenkielisissä Raamatuissa vertaus on ollut alusta alkaen. *”Varjele minua niin kuin silmäterääsi, peitä minut siipiesi suojaan”*, pyytää Daavid rukouksessaan (Ps. 17). Israelilaisiin Jumalalla oli aivan erityinen suhde. *”Joka koskee minun kansaani, se koskee minun silmäterääni.”* (Sakarja 2)

Piikkejä ja okaita

Oletko joskus joutunut toisten paheksunnan tai kiusallisen kielteisen huomion kohteeksi – tai itse ottanut jonkun silmitikuksesi?

Raamatussa ei puhuta tikuista, mutta termi juontaa 4. Mooseksen kirjaan, jossa annetaan ohjeita maan valloittamiseen. Mooabin arojen asukkaista piti päästä eroon, koska muuten he pistäisivät piikkeinä silmiin ja okaina kylkiin. Vanhimmissa käännöksissä käytettiin keihäitä ja orjantappuroita, mutta silmitikku esiintyi jo 1747 **Johan Wegeliuksen** postillas-
sa. Suomalaiselle tikku oli tutumpi kuin orjantappura, joka lienee tarkoittanut Palestiinassa yleistä piikkikasvia.

Silmänpalvoja on helposti tunnistettava, raamatullinen tyyppi: hännystelijä, mielitelijä ja teeskentelijä, joka osaa aina kumartaa itselleen edulliseen suuntaan. Sellainen, joka toimii toisten mielen mukaan vain, kun otollista yleisöä on paikalla. Paavali kehottaa pysymään kuuliaisena maallisille isännille niin kuin

Kristukselle, mutta ei silmänpalvelijoina, ihmisille mieliksi (Ef. 6:5–6).

Suomukset pois silmiltä

Aika ajoin ihmiselle on hyväksi, jos suomukset putoavat silmiltä. Harhaluulot ja väärät kuvitelmat karisevat, asioita oivaltaa ja näkee uudella tavalla.

Kuvaannollinen sanonta kiertyy Paavaliin Damaskoksen tiellä. Jeesuksen vaino-

ajasta hänen puolustajakseen kääntynyt juutalainen näkee kirkkaan valon, kuulee Jeesuksen äänen ja sokaistuu. Ananias-niminen opetuslapsi panee kädet hänen päälleen. ”Ja heti putosivat hänen silmistään ikään kuin suomukset, ja hän sai näkönsä ja nousi ja otti kasteen.” (Apt. 9:18)

”Siinä nyt sokea taluttaa sokeaa”, puuskahdan herkästi, kun huomaan

taitamattoman neuvovan toista taitamattontä. Jeesus arvosteli ja kutsui sokeiksi fariseuksia, jotka tahtoivat opettaa ihmisiä, mutta joiden oppi oli väärää. ”Ja kun sokea taluttaa sokeaa, molemmat putoavat kuoppaan” (Matt. 15:14).

PIRJO SILVERI

KOLUMNI

Kokonainen elämä tunnissa

Olin vastikään ystäväni levyjulkaisukeikalla. Tiesin ennalta, että tältä tapahtumalta oli lupa odottaa paljon niin musiikillisesti, visuaalisesti kuin lyriikoidenkin puolesta. Ja oikeassa olin! Täysi salillinen ihmisiä sai jakaa yhdessä tunteisiin käyvän, taidolla ja tyyllillä rakennetun kokonaiselämyksen. Esityksen draaman kaari soljui tunnelmasta toiseen varjojen ja valojen mailla. Kuulija sai elää kokonaisen ihmiselämän ja sukupolvien ketjun tunnissa, jos vain uskalsi heittäytyä virran vietäväksi.

Lukeudun jo työniikin puolesta kulttuurin suurkuluttajiin. Minulla on omat suosikkini, mutta ajattelen, että kaikki esitykset ovat uniikkeja ja voivat koskettaa omalla tavallaan. Harvem-

min tulemme kuitenkaan ajatelleeksi, kuinka valtava määrä pitkäjänteistä yhteistyötä, omistautuneisuutta, riskinottoa ja kompromisseja jokaisen valmiin esityksen taakse kätkeytyy. Lisäksi esiintyjä asettaa

Esityksen draaman kaari soljui tunnelmasta toiseen.

itsensä alttiiksi julkiselle arvostelulle ja ihailulle paljastaessaan yleisölle hengentuotteensa. Esityksistä voi olla montaa mieltä, mutta jokainen ammatikseen esiintyvä ansaitsee hatunnoston ja arvostuksen työstään.

Parhaat elämykset onnistuvat jollain mystisellä tavalla muuttamaan kokijansa maailmaa. Syventämään, sävyttämään, ehkä jopa täryttämään. Tämä ilmiö pääsi käymään myös kyseisellä levyjulkaisukeikalla. Yleisön oli turvallista antautua kollektiiviseen hurmukseen, kun kokonaisuutta kannateltiin aidosti, luonnollisesti ja pakottomasti. Näin voi käydä, kun esiintyjällä on sielu mukana tekemisessä. On vastustamatonta, kun ihminen tekee suurella palolla sitä, mitä hänen kuuluukin tehdä. Karismaksikin tätä kutsutaan.

KATARIINA KUMMALA

KIRKOLLISET

TUOMIOKIRKKO

KASTETUT

Lotta Kanerva Karuaho, Risto Kalle Moilanen, Leo Antero Jordan, Eeli Otto Antero Huotari, Simon Aarni Johannes Luostari-nen, Lumi Ellen Aurora Tuovinen

KUOLLEET

Eila Annikki Korhonen 92, Aino Johanna Pulkkinen 98, Taimi Marjatta Laukkanen 94, Urpo Tapio Puranen 83, Pirkko Maila Rytönen 90, Kaija Sisko Karttunen 84, Aune Hillevi Lujanen 94, Kaisa Marjatta Muhonen 95, Matti Veikko Juhani Hanski 84, Seija Tuula Tellervo Rönkä 79, Katri Johanna Korhonen 97, Raili Sanelma Huuskonen 88, Kalle Pekka Miettinen 91, Anneli Eeva-Stiina Muona 86

ALAVA

KASTETUT

Alvari Otto Törmikoski, Kielo Anne Kaarina Kotiranta, Hertta Ritva Sofia Paananen, Tiitus Kornelius Parviainen Rinta-Kiikka, Miki Samuel Parviainen, Viljami Juhani Salmela, Lukas Eeli Antton Heimola, Eevert Ilmari lisakka

KUOLLEET

Eeva Kaisa Ruotsalainen 81, Marjatta Eeva Anni Setälä 80, Teija Tuulikki Vilo 68, Elsa Annikki Heikkinen 84, Juha Eelis Ilmari Voutilainen 73, Terttu Leena Hiltunen 86, Asa Antero Miettinen 80, Aili Kyllikki Huikuri 89, Erkki Karttunen 91

JÄRVI-KUOPIO

KASTETUT

Miko Onni Olavi Heikkinen, Nilsä; Veeti Olavi Holopainen, Vehmersalmi; Elli Viola Ahonen, Nilsä; Helka Lilja Marjatta Nevalainen, Riistavesi; Astor Ulrich Ilari Asseburg, Riistavesi; Elio Ludwig Artur Asseburg, Riistavesi; Juho Olavi Luoto, Muuruvesi; Maisa Aada Sofia Niskanen, Nilsä

KUOLLEET

Senja Kaarina Antikainen 86, Kaavi; Erkki Juhani Hakkarainen 74, Juankoski; Maija Annikki Poutiainen 86, Tuusniemi; Reijo Olavi Räsänen 70, Tuusniemi; Elma Riekkinen 79, Nilsä;

Pirkko Liisa Irmeli Laitinen 78, Nilsä; Aimo Heikki Sakari Taskinen 80, Nilsä; Aino Johanna Toivanen 92, Kaavi; Leena Annikki Lumme 84, Juankoski; Jarmo Tapani Airaksinen 62, Nilsä; Rauha Ilona Kekäläinen 94, Tuusniemi; Osmo Antero Vartiainen 78, Juankoski; Kaisa Inkeri Launonen 83, Nilsä; Riitta Liisa Ihalainen 87, Tuusniemi; Helge Toivo Nieminen 72, Nilsä; Esa Ensio Paananen 75, Vehmersalmi; Veijo Johannes Antero Heikkinen 77, Nilsä; Pirjo Helena Mäkelä 74, Riistavesi; Marjatta Pitkänen 91, Tuusniemi; Sulo Jalmar Ovaskainen 97, Nilsä; Raili Eila Ilona Räsänen 88, Kaavi; Matti Juhani Eloranta 72, Juankoski; Heikki Tapio Toivanen 66, Riistavesi; Kauko Ilmari Rissanen 90, Vehmersalmi; Arvo Ensio Leskinen 81, Nilsä; Eila Sinikka Parviainen 94, Tuusniemi; Elsa Johanna Tirkkonen 92, Tuusniemi

KALLAVESI

KASTETUT

Eino Vertti Viljami Karppinen, Aada Onessa Sarkkinen, Väinö Juhani Hyvärinen, Eetu Johannes Sakari Viiliäinen, Linnea Ida Kaarina Lappalainen, Miisa Inka Amalia Niemelä, Eetu Johannes Kellokumpu, Noel Viljami Malinen, Toivo Tapio Pitkänen, Ella Aleksandra Niskanen, Juho Heikki Juhani Valkonen, Venla Leena Laukkanen, Niklas Benjamin Niskanen, Niko Mikael Tapani Kauppinen, Ilpo Petteri Koistinen, Fanni Alva Elvira Julkunen, Hertta Liisa Elviira Utriainen, Emilia Aurora Mönkkönen, Ronja Jenny Adessa Halonen, Minea Ella Bettina Nupponen

AVIOLIITTOON KUULUTETUT

Panu Markus Väyrynen ja Hanna Alisa Tuhkanen

KUOLLEET

Martta Johanna Savomäki 96, Sirkka Helena Hyvärinen 82, Aino Iiris Rahikka 86, Saimi Johanna Karvonen 93, Maire Tuulikki Leinonen 98, Antti Jäppinen 84, Kerttu Lahja Annikki Lappalainen 95, Asta Helena Päivikki Reinikainen 92, Seppo Olavi Turunen 78, Marja-Liisa Anneli Väisänen 72, Reijo Kalervo Myöhänen 90, Hannu Antero Salmivaara 56, Heikki Olavi Pääkkönen 60, Karl Hannes Enlund 70, Eira Marita Annikki Karvonen 69, Pertti Juhani Kinnunen 89

MÄNNISTÖ

KASTETUT

Luca Alpo Oliver Kirjanen, Aapo Armas Juhani Koponen, Aino Lyydia Happonen, Luna Inari Agsagani

KUOLLEET

Erkki Vauronen 85 vuotta, Kaija Liisa Turunen 88, Salme Maria Ruippo 84, Hilikka Hellevi Lindgren 90, Aune Inkeri Niskanen 75, Lauri Veikko Kärenlampi 81, Veikko Samuli Huttunen 89

PUIJO

KASTETUT

Alvar Lauri Tapio Pautola, Olivia Liisa Margit Mäki, Kasper Matias Kokkonen, Onni Aarni Tiihonen, Kuisma Elo Einari Höglund

KUOLLEET

Pirkko Anna Leena Nousiainen 83, Erkki Olavi Vartiainen 93, Kusti Henrik Puurunen 93, Bertta Maria Jäppinen 85, Hannes Pentti Olavi Naukkarinen 75, Liisa Annikki Reinikainen 96, Jarmo Anto Uolevi Rissanen 87, Pirkko Liisa Koivistoinen 79, Helga Ester Hartikainen 96, Aila Aulikki Nielikäinen 81, Suoma Orvokki Kurki 78, Sirkka Anneli Laukka 69, Rauha Annikki Räsänen 91, Raili Annikki Oinonen 85

SIILINJÄRVI

KASTETUT

Mikael Eemil Olavi Koskela, Ellen Helvi Margareta Korkalainen, Joel Mauno Olavi Sonninen, Aarne Pekka Puustinen, Vilja Aurora Vehviläinen, Inkeri Kaarina Kuitunen, Adessa Maria Alexandra Hämäläinen

KUOLLEET

Heikki Juhani Laininen 68, Aira Annikki Anttonen 91, Kauko Olavi Tirkkonen 87, Asta Marita Pasanen 87, Reijo Antero Rautiainen 63, Erkki Vilho Johannes Kuusela 95, Pekka Vilho Kokkarinen 74, Lauri Antero Väisänen 79, Mirja Kaarina Heikkinen 81, Pertti Kalevi Asikainen 68, Elsa Ester Pesonen 81, Aulis Antero Voutilainen 92

VIRRESTÄ VOIMAA

Uskossa
heikkoja vahvista,
Jeesus,
turvassa
turvaton luonasi on.

Virsi 173:3

SANALLISTA

1. paastonajan sunnuntai

”Autuas se, joka koettelemuksessa kestää. Sen kestätyään hän on saava voitonseppeleeksi elämän. Jumala on sen luvannut niille, jotka häntä rakastavat. Älköön kukaan kiusauksiin jouduttuaan ajatelko, että kiusaus tulee Jumalalta. Jumala ei ole pahan kiusattavissa, eikä hän itse kiusaa ketään. Jokaista kiusaa hänen oma himonsa; se häntä vetää ja houkuttelee. Ja sitten himo tulee raskaaksi ja synnyttää synnin, ja kun synti on kasvanut täyteen mittaan, se synnyttää kuoleman.”

Jaak. 1:12–15

Arkkipiispan viisaat sanat

Syksyllä 1996 olin arkkipiispa **John Vikströmin** juttusilla Turun tuomiokapitulissa. Minut vihittäisiin papiksi Turun tuomiokirkossa 29.12. ja aloittaisin työt silloisessa Salo-Uskelan seurakunnassa 1.1.1997 ollessani 25-vuotias.

Muistan vieläkin, kuinka nuorta miestä jännitti kävellä kaptulin jyhkeillä käytävillä ja arvokkaasti sisustetuissa, korkeissa huoneissa kohti tapaamispaikkaa. Arkkipiispa otti minut vastaan ystävällisesti ja hyväntahtoisesti. Niinpä rentouduin vähitellen. Itse keskustelusta muistan hänen läsnäoloa huokuvan olemuksensa lisäksi ainoastaan hänen neuvonsa pappisvirassa toimimiseen, mutta neuvosta tulikin sitten itseleni tärkeä elämänohje.

Ajatus oli tämä: Menestyksen ja onnistumisen aikoina varjele itseäsi ylpeydeltä. Huonoina hetkinä ja epäonnistuessa varjele ajattelemasta itsestäsi lamaannuttavia ajatuksia. Tähän voi pyytää Jumalan apua. Menestyksestään ja hyvistä puolistaan voi aidosti iloita, ja kompastelujensa jälkeen voi puolestaan jatkaa matkaansa rohkeasti, luottavaisin mielin.

ILKKA PIHLAJAMÄKI
Kappalainen
Alavan seurakunta

Kirkko kotonasi

Virtuaalikirkossa voit katsoa verkon kautta jumalanpalvelusta Kuopion tuomiokirkosta joka sunnuntai klo 10. Lähetykset tallennetaan, ja niitä voi katsoa myös myöhemmin.

www.virtuaalikirkko.fi

ASIANAJOTOIMISTOT

ASIANAJOTOIMISTO
KOLARI & CO

Henkilökohtaista palvelua mm.
perhe- ja perintöoikeudellisissa asioissa
Perunkirjoitukset, testamentit, edunvalvontavaltuutukset ym.
Aapeli Kauppakatu 28, 2. krs, 70110 Kuopio | puh. 017 265 7777
toimisto@kolari-co.fi | www.kolari-co.fi

Perunkirjoitukset, perinnönjaot, testamentit ym.

ASIANAJOTOIMISTO
ESA AIRAKSINEN

Vuorikatu 26 A, 4. krs, Kuopio
050 3522516, www.esaairaksinen.fi

PALVELUTALOT

WWW.palvelutalolepola.fi

Palvelutaloon jonottamatta

Turvallinen koti ja kaikki tarvittavat palvelut
A-talossa vapautumassa kaksioita
Muuttamaan pääsee heti
Meille käy palvelusetelit

puh. 044-270 9200 tai 044-270 92001
Taivaanpankontie 2 70200 Kuopio

TYÖPAIKAT

Kuopion Alavan seurakunnassa on haettavana

Diakonian virka

Hakuaika on 27.2.–27.3.

Työ alkaa 5.6. tai sopimuksen mukaan.

Tiedustelut kirkkoherra Anu Kiviranta puh. 040 4848 289 tai
anu.kiviranta@evl.fi

Hakuilmoitus kokonaisuudessaan on osoitteessa kirkkorekry.fi

www.kuopionseurakunnat.fi/alava

Kaksi opasta Maaningan kirkkoon

Maaningan kirkko on vuonna 1845 valmistunut puukirkko osoitteessa
Maaningantie 33. Kirkko toimii kesäisin tiekirkkona. Kirkko on avoinna päivä-
aikaan ajalla 12.6.–13.8.2023.

Maaningan kirkkoon tarvitaan kaksi kesäopasta. Toinen työsuhte tehdään
ajalle 5.6.–9.7. ja toinen ajalle 10.7.–13.8. Päivittäinen työaika on noin klo 8–16.
Kirkkoon tutustuvien opastuksen lisäksi oppaan työhön sisältyy jonkin verran
myös kiinteistöhoitoon liittyviä tehtäviä.

Hakijalta edellytämme vähintään 18 vuoden ikää. Paikallistuntemus on eduksi.

Hakemukset: KirkkoRekry-järjestelmän kautta www.kirkkorekry.fi

Hakuaika: 22.2.–19.3.2023

Lisätietoja: seurakuntamestari Eija Pietarinen puh. 040 4848 483

www.kuopionseurakunnat.fi

SIILINJÄRVI

VIRPI RISSANEN on
Siilinjärven seurakunnan
perhekeskushenkilö.

KAIKILLE
avoimia kohtaamisia

Siilinjärven seurakunnan perhekerhot ja perhekahvila
Kupponen ovat toimineet perhekeskuksen
kohtaamispaikkoina vuoden alusta lähtien.

PERHEKESKUS on lasten, nuorten ja perheiden hyvinvointia ja terveyttä edistävä sekä varhais-
ta tukea, hoitoa ja kuntoutus-
ta tarjoava monialainen palvelu-
verkosto. Perhekeskusten kehittäminen on lähtöisin hallitusohjelmasta. Terveiden ja hyvinvoinnin laitost THL koordinoi kansallista perhekeskusverkostoa, jossa on jäsen jokaiselta hyvinvointialueelta. Hyvinvointialueilla perhekeskus yhteensovittaa kuntien ja kuntayhtymien sekä järjestöjen ja seurakuntien palveluita ja toimintaa.

Suuri mahdollisuus

Seurakunnilla on pitkä historia laadukkaan, vauvasta nuoriin kattavan, kasvatustyön tarjoajana. Hiippakunnan piispan **Jari Jolkkosen** mukaan

seurakunnat ovat tärkeä osa perhekeskusmallia. Seurakuntien työtä lasten, nuorten ja perheiden tukemiseksi arvostetaan poikkeuksellisen korkealle. Sen johdosta hyvinvointialueet kutsuivat seurakuntia mukaan perhekeskusten kehittämiseen. Piispan kehotuksesta seurakuntiin on nimetty perhekeskushenkilöitä – Siilinjärven seurakunnassa yhdyshenkilönä toimii vastaava lastenhoaja **Virpi Rissanen**.

”Iltoisen, että meitä arvostetaan ja pidetään tasavertaisena muiden lapsille ja perheille toimintaa järjestävien tahojen kanssa.” Virpi Rissanen sanoo.

”Näen tämän hyvänä mahdollisuutena.”

Jaetaan ilot ja surut

Siilinjärvellä seurakunta kehittää alueen perhekeskustoimintaa yhdessä muiden toimijoiden kanssa ja on mukana perhekeskusverkostossa ja kohtaamispaikkaverkostossa. Vuoden alusta lähtien perhekeskusten kohtaamispaikkoina ovat toimineet perhekerhot Siilinjärven seurakuntatalolla ja Vuorelan kirkolla sekä perhekahvila Kupponen Vuorelan kirkolla.

la. Nämä ovat kaikille avoimia, maksuttomia lasten ja aikuisten yhteisiä kohtaamispaikkoja. Oma paikka kohtaamiselle ja kuulluksi tulemiselle.

Kohtaamispaikka tarjoaa mahdollisuuden sekä vertaistuelle että ammattilaisten tarjoamalle tuelle. Siellä on tilaa elämän ilojen ja surujen jakamiseen. Kohtaamispaikka on rohkaiseva kumppani myös elämänkysymysten ja katso-
musten pohdinnassa – toiminta ei kuitenkaan ole tunnustuksellista, vaan kaikkia katsomuksia arvostavaa ja kunnioittavaa. Perhekerhoihin ja kahvilaan on jokainen tervetullut turvallisesti juuri sellaisena kuin on.

MERJA TAPIO

SEKALAISET

PYYKKISATAMA

Itkonniemenkatu 27, 70500 Kuopio
Puh. (017) 263 3128
Leväsentie 21, 70780 Kuopio
Puh. 044 989 4592
pyykkisatama.fi

APUA ASIAKIRJOJEN
LAADINTAAN

Perunkirjoitukset, veroilmoitukset,
edunvalvontavaltuutukset ja testamentit
sekä erilaisten lomakkeiden täyttö.
Kysy tarjous!

Kuopion Invalidit ry.

Savonkatu 16, puh. 0440 378 451
toimisto@kuopioninvalidit.fi

SEKALAISET

Tietokoneapu

puhelimet & tabletit

Kotitalous-
vähennys

www.orden.fi

040 5844 045

MYYDÄÄN

tilava velaton yksiö 39 m².
Linnanpelto Pohjol.katu 30, 2.krs.
Bussit 4 ja 8 oven edestä.
Talossa hissi ja sauna, putkirem.
2016. Hoitovast 160,16 e/kk.
Vapaa 1.4.2023.
Omistaja myy p. 0400 974982

KIRJALLISTA

Anneli Juutilainen:
Lähtösi jälkeen.
Kertomuksia surusta ja
selviytymisestä. 263 s.
Docendo. 2021.

Voiko surusta selviytyä?

TOIMITTAJA Anneli Juutilaisen tarinat ovat osittain tuttuja aikakauslehtien sivuilta, mutta kirjana ne antavat laajempia näkökulmia aiheeseensa ilman tirkistelyn makua.

Leikki-ikäiselle selitetään usein kuolema niin, että ihmisen elämä loppuu, kun elää tarpeeksi vanhaksi. Me aikuisetkin haluamme uskoa niin. Mutta entä kun terve lapsi kuolee ennen ensimmäistä syntymäpäiväänsä, kouluampuja ampuu sivilisen nuoren, pienten lasten isä sairastuu tappavan syöpään, ihminen menettää tsunamissa koko perheensä tai kun läheinen riistää yllättäen hengen itsel-

tään. Miksi? Moni esittää läheisen lähdön äärellä tämän kysymyksen. Yhtä monelle vastausta ei ole.

Pastori Hilkka Olkinuora, kätkytkuolleen äiti, sanoo, että kesti kauan ennen kuin hän pystyi jatkamaan rukousta seuraavien sanojen jälkeen: "Tapahtukoon sinun tahtosi." Sillä suru vaatii suostumista. Vaikka muuten majesteetin edessä sopeutuminen on yksilöllistä ja elämän tarkoituksen löytämisen keinot moninaiset, niin rakkaan kuolema opettaa yhden asian: elämä on tässä ja nyt.

TERHI TUHKANEN-MARKKULA

LYHYESTI

KUOPION seurakuntien jäsentilasto valmistui

UUODEN 2022 lopussa Suomen ev.lut. kirkkoon kuului ennakoarvion mukaan 67,2 prosenttia Kuopion ev.lut. seurakuntayhtymän alueella asuvista. Edellisen vuoden vastaava luku oli 68,4 prosenttia.

Kuopion seurakuntien jäsenmäärä 31.12.2022 oli 85 766. Jäsenmäärä väheni vuoden 2022 aikana 984 henkilöllä. Jäsenmäärä kasvoi Tuomiokirkkoseurakunnassa ja laski kaikissa muissa seurakunnissa.

Kirkosta erosi vuoden 2022 aikana 1 828 henkilöä, mikä oli 30 prosenttia edellisvuotta enemmän. Eronneita oli edelleen selvästi eniten nuorten aikuisten ikäryhmässä. Kirkkoon liittyi vuoden 2022 aikana 483 uutta jäsentä, edellisvuonna vastaava määrä oli 446.

Vuoden 2022 aikana kuoli 1 111 seurakuntien jäsentä. Seurakuntien muuttovoitto oli vuoden 2022 aikana 822 jäsentä. Muuttovoitto perustuu Kuopion kaupungin jatkuneeseen kasvuun.

Korona siirsi lasten kasteita

Kirkkoon liittyneiden suurta määrää selittänee osittain se, että alkuvuoden 2022 koronatilanteesta johtuen pienten lasten kasteita on toisinaan lykätty, ja lasten nimet rekisteröity jo ennen kastetta Dig- ja väestötietovirastossa. Näissä tilanteissa myöhemmin tapahtunut kaste tilastoituu kirkkoon liittymisenä.

Ilmiö näkyy tilastossa siten, että nuorimman ikäryhmän osuus kirkkoon liittyneistä oli 19,5 prosenttia. Kasteen kautta seurakuntiin liittyi 650 henkilöä. Lisäksi kirkkoon liittyneisiin on tilastoitunut 53 alle 1-vuotiaasta henkilöä.

Rippikoulu säilyttänyt suosionsa

15-vuotiaiden seurakunnan jäsenten ikäluokasta rippikoulun käyneitä oli 90 prosenttia. Kirkollisia vihkimisiä jäsenistön vihkimisistä oli tilastovuonna 279 ja siviilivihkimisiä 141. Kirkollisten vihkimisten osuus

oli näin 66,4 prosenttia. Suosittu päivämäärä ja Häyö-tapahtuma 22.2.2022 sekä koronatilanteen siirtämät häät näkyvät vuoden vihkimistilastoissa. Avioeroon päättyi viime vuoden aikana 174 avioliittoa. Suomen evankelis-luterilaisen kirkon vahvistettujen jäsentilastojen mukaan vuoden 2022 lopussa kirkkoon kuuluvien osuus oli 65,1 prosenttia väestöstä. Kirkon jäsenyys oli siis 3,6 miljoonalla suomalaisella. Vuotta aiemmin kirkon jäsenyys oli 66,5 prosenttia väestöstä.

Katse mahdollisuuksiin

Kirkossa puhutaan valitettavan usein ongelmista ja haasteista. Toki niitäkin on, mutta on näkökulmakysymys, kuinka tulevaisuutta katsotaan. Onko lasi puoliksi täysi vai tyhjä? Keskittykäämme siis uuden kauden kynnyksellä mahdollisuuksiin, joihin tarttumalla mennään kohti parempaa tulevaisuutta.

Ilmiselvä mahdollisuus on se, että ajassamme elää runsaasti henkisestä ja hengellisestä puolesta kiinnostuneita ihmisiä. He kaipaavat oravanpyörään helpotusta ja olemassaoloon merkitystä – asioita, joita voimme eri muodoissa tarjota. Kaikenlaiset huuhaa-hengellisyydet tulisi pystyä voittamaan sanomalla "the real thing is here", ja muut ovat kopioita tai korvikkeita. Mutta onkin toinen kysymys, miten sen sanoo. Miten vaikkapa "pyhä" sanoitetaan ei-uskovalle, kolmekymppiselle, kaupunkilaiselle atk-päällikölle? Viestintää tulee kehittää ja uudistaa. Siinä työssä ei ole väärin ottaa oppia markkinointiajattelusta kohderyhmineen ja ydinviesteineen sekä "asiakkaiden" sitouttamishoelmineen.

On tärkeää luoda luento-, seminaari- ja tiedotuskokonaisuus, jolla uskon järjellisyttä tänä päivänä perustellaan. Tähän pitää koota paras mahdollinen teologinen tieto ja näkemys sekä oppien tulkinat. Piispa **Jari Jolkkonen** on ansiokkaasti astunut tälle tielle luentoineen ja kirjoineen. Suuri joukko on kirkosta etäännyneitä ja etsijöitä, jotka kaipaavat järkiperusteita uskon mielekkyydelle. Satunnaisia luentoja ja keskustelutilaisuuksia on seurakunnissa pidettykin – nyt tarvitaan pitkäjänteisyyttä, suunnitelmallisuutta sekä vaikuttavuutta.

Jäsenten ja luottamushenkilöiden tiedot, kyvyt, kokemus ja verkostot täytyy paremmin valjastaa kirkon ja seurakuntien käyttöön. Oleellista on sitoutuminen, motivaatio, innostus ja tietysti ajankäytömahdollisuudet. Myös tukea ja koulutusta tarvitaan.

Suuri mahdollisuus on suunnitelmallinen ja pitkäjänteinen yhteistyö ulkopuolisten tahojen kanssa: kunta, järjestöt, yritykset sekä tiede- ja tutkimuspuolen toimijat. Toki sitä tehdään, mutta tehoa olisi ehkä mahdollista saada lisää vaikkapa ihmisten auttamiseen.

Eräässä radio-ohjelmassa kirkon vaikuttaja totesi "kirkolla on visioita, mutta ei toimintaa". Nyt olisi toiminnan aika.

UPI HEINONEN
Alavan seurakunnan
luottamushenkilö

KAMALA LUONTO

KIRKKO & KOTI

Kuopion ja Siilinjärven
seurakuntalehti.
110. vuosikerta.

Seuraava numero ilmestyy 29.3.2023

Julkaisija Kuopion ev.lut. seurakunnat, PL 1064, 70101 Kuopio, puh. 017 158 111

Toimitusneuvosto Hannu Koskelainen, Niko Noponen, Jenni Niskanen PAINOS 73 670 kpl Toimitus Tulliportinkatu 27 LH 1,

70100 Kuopio Viestintäpäällikkö, Kirkko ja koti -lehden päätoimittaja Minna Siikaniva, puh. 040 4848 273, minna.siikaniva@evl.fi

Viestintäsuunnittelija Sini-Marja Kuusipalo, puh. 040 4848 234 Visuaalinen suunnittelija Tuija Hyttinen, puh. 040 4848 236 Tiedottaja

Heli Haring, osa-aik. puh. 044 414 4801 Sihteeri Katja Nenonen, osa-aik. puh. 040 4848 514 Viestintäsuunnittelija Merja Tapio, Siilinjärvi

puh. 044 7284 614 Taitto Hillagroup Oy Ilmoitukset Eine Kotamaa, puh. 050 315 5849, eine.kotamaa@hillagroup.fi Tilaukset 20 €/vuosikerta

Jakelu Suomen Suoramainonta Oy Jakelupalaute puh. 029 001 0043 torstaisin klo 9-16, pe ja ma 9-14 tai jakelupalaute.fi

📧 kirkkojakoti.fi, www.kuopionseurakunnat.fi, siilinjärvenseurakunta.fi

ARVOJEN johdattama

Päivi Korhoselle Aholansaari on mielentila ja rauhoittumisen paikka – nykyään myös työpaikka.

Nilsin Aholansaari sai viime marraskuun alussa uuden toimitusjohtajan, kun **Päivi Korhonen** astui ohjaksiin.

”Innolla olen tarttunut työhön. Nöyrällä ja hartaalla mielellä, mutta samaan aikaan energisenä käyn kohti uutta. Tämä on minulle hyvin merkityksellinen tehtävä ja haluan saada asioita aikaiseksi”, Korhonen kuvailee.

Hän kokee nyt olevansa työssä, joka vastaa hänen arvojaan. Halu muutokseen oli kytynyt jo pitkään.

Pappeus houkutteli

Korhonen varttui vanhempiensa ainoana lapsena Pohjois-Karjalassa. Äidin juuret olivat Karjalassa, isän puolestaan Savossa Juankoskella.

”Olen kasvanut jo aivan pienestä saakka kristillisyyteen. Se on niin kodin kuin ympäristönkin peruja. Minulla nimittäin oli lapsena mummoystäviä, joiden kanssa kävin muun muassa seuroissa. Herännäisyyden henki oli vahvasti läsnä lapsuudessaani.”

Eipä siis ihme, että papin ura alkoi myöhemmin kiinnostaa Korhosta. Hän lähtikin toiveikkaasti opiskelemaan teologiaa Åbo Akademiaan vuonna 1984.

”Tuohon aikaan naispappeus ei kuitenkaan Suomessa ollut vielä mahdollista. Kun tie kohti pappeutta vaikutti kivikkoiselta, kimpaannuin ja vaihdoin humanistiseen tiedekuntaan opiskelemaan uskontotiedettä ja kulttuurintutkimusta.”

Kansainvälisten opetussektorin projektien myötä työpolku kulki 2000-luvun alussa EU-komission asiantuntija-tehtäviin Brysseliin ja pidempiin työjaksoihin muun muassa Romaniassa, Turkissa ja Krotiassa.

Korhosella oli ennen Aholansaareen siirtymistä takanaan kaksikymmentä yrittäjävuotta, jotka vierähtivät julkisten organisaatioiden, säätiöiden, järjestöjen ja yritysten kehityskonsultoinnin ja rahoitushankinnan parissa kotimaassa ja ulkomailla.

Puhdas ilma on ylellisyyttä

Korhonen muutti yksitoista vuotta sitten Helsingin ydinkeskustasta takaisin Pohjois-Karjalaan Kontiolahdelle, missä saa asua lähellä luontoa.

”Tykkään liikkua luonnossa ja ihmetellä luomakuntaa. Puhdas vesi ja ilma ovat ylellisyyksiä, joista ei voi nauttia kovinkaan monessa maassa – Suomessa vielä voi. En varmaan täysin tajuaisi niiden arvoa, ellen olisi tehnyt työmatkoja länsimaisen hyvinvointikuplan ulkopuolelle.”

Luontoaspekti ja ihmisen yhteys luomakunnan kanssa on tärkeä myös

Aholansaaressa, josta Luonnonperintösäätiö osti viime vuonna metsää suojelukohteeksi.

”Meidän kuuluu vaalia luontoa, sen ihmeellisyyttä ja herkkyyttä. Luonnon-suojelu ja ympäristön kunnioittaminen ovat mielestäni tärkeä osa kristittyinä olemista.”

”Kestävyys, kohtuus ja vaatimatomuus ovat herännäisyyden arvoja, joita Aholansaaressa toteutetaan. Niitä kannattaisi toteuttaa myös ihmisen ja luonnon välisessä suhteessa.”

Jotain jäi puuttumaan

Yrityspuolella Korhonen työskenteli kansainvälisten projektien parissa, missä liikuteltiin isoja rahoja.

”Olihan siinäkin työssä paljon hienoa ja hetkiä ja oppimisen mahdollisuuksia. Ajan mittaan minua kuitenkin alkoi häiritä, että jotain tästä hommasta puuttuu. Ihmiset jäivät sivurooliin, sillä kaikessa menttiin raha edellä. Se soti arvojani vastaan yhä enemmän.”

Jonkinlainen kulminaatiopiste Korhoselle oli ensimmäinen työmatka Intiaan kymmenisen vuotta sitten.

”Tuntui absurdilta, että olen siellä myymässä hienoa suomalaista opetus-

Kaikessa menttiin raha edellä.

teknologiaa paikallisen eliitin yksityiskouluille ja samalla köyhyys iskee päälle kaikkien aistien kautta. Todellinen tarve siellä olisi ollut laadukkaan perusopetuksen saaminen kattavasti kaikille.”

”Rupesin entistä vakavammin pohtimaan, että haluan oman osaamiseni toisentyypiseen käyttöön.”

Saari vei voiton

Läheltä liippasi, ettei Korhosesta tullut Aholansaaren toimitusjohtaja jo viisi vuotta sitten.

”Tuolloin minulle tarjoteltiin paikkaa, mutta en perhesyistä pystynyt tarttumaan mahdollisuuteen.”

”Ajatus jäi kuitenkin itämään jonnekin takaraivoon, saari veti selvästi puoleensa.”

Kun Aholansaaresäätiö taas viime vuonna lähestyi Korhosta ja tiedusteli kiinnostusta ryhtyä toimitusjohtajaksi, hän puntaroi hetken.

”Olin juuri ehtinyt allekirjoittaa työso-
pimuksen uuteen työpaikkaan, jossa palkka olisi ollut erinomainen, mutta

PÄIVI KORHONEN arvostaa suuresti Suomen luontoa ja sen puhtautta.

tehtävät olisivat olleet pääosin julkisen rahan hankintaa julkisten organisaatioiden käyttöön. Mietin jonkin aikaa, mikä minulle on tärkeää arvojeni näkökulmasta. Ja niinhän siinä kävi, että saari vei voiton.”

Korhosen mukaan Aholansaaressa on aivan omanlaisensa tunnelma, joka on omiaan rauhoittamaan mielen.

”Fyysisen paikan ohella Aholansaari on pitkälti myös mielentila, metafora ja symboli yhteisöllisyydelle.”

Korhonen näkee, että Aholansaaren tärkeimpiä tehtäviä on tukea ihmisyyttä ja tarjota paikka, jonne jokainen voi tulla sellaisena kuin on.

”Siellä ei sosiaalisesta mediasta tuttu-
ja filttereitä tarvita, vaan roolit saa riisua.

Sellainen on aika vapauttavaa nykypäivänä.”

HELI HARING

Tule Saareen! -päivät Aholansaaressa la 4.3. ja 11.3. Koko perheen tapahtumassa mm. talutusratsastusta, kaverikoiria, kasvomaalausta. Kelivaraus.